

عنوان مقاله:

ارزیابی تأثیرات کیفیت زندگی بر شهروندان در شهرهای متوسط مورد شناسی: شهرهای بروجرد و کوهدشت

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 5، شماره 17 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

دکتر لیلا سلطانی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، استادیار، عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی امین

دکتر احمد خادم الحسینی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، استادیار، عضو هیات علمی گروه جغرافیا دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

داور امرایی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، موسسه آموزش عالی امین

خلاصه مقاله:

کیفیت زندگی شهری یکی از مهمترین زمینه های مورد مطالعه در حوزه برنامه ریزی شهری در کشورهای مختلف است که تحت تأثیر مولفه هایی چون زمان و مکان، ارزش های فردی و اجتماعی، مفهومی پیچیده و چندبعدی داشته و اغلب با استفاده از شاخص های عینی یا ذهنی و به ندرت با استفاده از هر دو شاخص، اندازه گیری می شود. شهرها در مقیاس های متفاوت، از این شاخص، بهره ای کاملاً متفاوت برده اند؛ به ویژه شهرهایی که در پی موج انبوه مهاجرت به رغم جمعیت پذیری بالا و پیوستن به رده های بالاتر نظام شهری، فاصله بسیاری از شهرهای هم رده خود در شاخص های کیفیت زندگی دارند. هدف پژوهش حاضر، ارزیابی کیفیت زندگی در شهرهای متوسط بروجرد و کوهدشت است که با وجود یکسانی رتبه، تفاوت های بارزی با یکدیگر دارند. این پژوهش با روش توصیفی از نوع علی-مقایسه ای، صورت گرفته است. داده های مورد نیاز پژوهش با روش اسنادی- کتابخانه ای و روش پیمایش میدانی، از نوع پرسشگری صورت گرفته است. در این راستا، ۶۴۳ نفر از شهروندان بالای ۱۵ سال دو شهر بروجرد و کوهدشت به عنوان نمونه انتخاب شدند. نتایج این پژوهش نشان داد که میزان رضایت شهروندان بروجرد از کیفیت زندگی، نسبت به شهروندان کوهدشت در شرایط بهتری قرار دارد که هم رضایت از شاخص های عینی و هم رضایت از شاخص های ذهنی کیفیت زندگی را شامل می شود. این میزان رضایت می تواند به دلایل عمده ای از جمله میزان جمعیت، سطح سواد، میزان درآمد خانوار، عملکرد مسئولین شهری و زیرساخت های آن شامل حمل و نقل، امکانات آموزشی، بهداشت و درمان و ... باشد. از دیگر یافته های این پژوهش می توان به این نکته اشاره کرد که میزان رضایت شهروندان از کیفیت زندگی در شهر بروجرد بالاتر از شهر کوهدشت است. بر خلاف شاخص های عینی، در بعد شاخص ذهنی در شهر کوهدشت، بیشترین میزان رضایت مربوط به تأمین نیازهای اساسی و روزمره (مواد غذایی و پوشاک و ...) و احساس راحتی از زندگی در این شهر است که به تفکر قناعت گونه مردم این شهر برمی گردد. به طور کلی فاصله زیاد شاخص کیفیت زندگی شهر کوهدشت تا شهر بالای رده متوسط استان، گویای این واقعیت است که شتابزدگی کوهدشت در جمعیت پذیری و پیوستن آن به جرگه شهرهای میانی استان، به منزله توسعه شاخص های زندگی در این شهر نبوده است. همان طور که از بررسی وضعیت شاخص های کیفیت زندگی مشخص است، کمبود امکانات شهری و حاکمیت فرهنگ روستایی در کنار مشکلات ناشی از مهاجری پذیری شهر کوهدشت، سطوح این شاخص را تا حد بسیاری پایین نگه داشته است.

کلمات کلیدی:

شاخص، کیفیت زندگی، شهر متوسط، شهر بروجرد، شهر کوهدشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479763>

